

A Kabai Ifjúsági Maraton

Bagi Andrea

Harsányi Sarolta

Nyilas Fatime

Három éve álláskereső műszaki menedzserként vállalkoztam egy TÁMOP programban projektszisztensként való közreműködésre a kabai Mácsai Sándor Művelődési Házban. Egy hónapig tartó, négy csoportból álló gyermektábor szervezési és adminisztrációs feladatait láttam el, és akarva akaratlan részese lettem az intézmény életének, illetve így kerültem be a kulturális közfoglalkoztatási programba koordinátorként. Rajtam kívül az intézményben három kabai fiatal – Bagi Andrea, Harsányi Sarolta, Nyilas Fatime – vesz részt a programban, akik nagy lelkesedéssel szervezik a helyi közösségi életet. Andrea mindemellett ellátja az eMagyarország pontban az e-ügyintézői feladatokat, generátora a helyi fiatalokból álló Lakat Színpadnak, akik a Pajtaszínház program keretében váltak közösséggé. Sarolta és Fatime kutatják a helyi értékeket, és új életre keltik az elfeledett hagyományokat, mint például a 24 órás maratoni vetélkedőt.

Az 1988-as rendezvények közt találkoztunk először ezzel a fiatal közösségekkel animáló programmal – mesél a lányok. Felkutattuk a közel 15 évig életben tartott, de mára majdnem elfeledett vetélkedő fotó- és filmdokumentumait, feladatait, a részt vevő közösségeket, a megvalósításban együttműködő partnereket. A kutatás során megtudtuk, hogy településünkön ez volt az egyetlen, évente rendszeresen megrendezett, fiatalokból álló közösségeknek szóló program. Ugyanakkor közösségi munkánk során rendszeresen szembesültünk a „nincs hova mennünk” és „nincs program a fiataloknak” véleményekkel. Úgy gondol-

tuk, talán megoldás lehet utóbbi problémákra egy új kontösbe öltöztetett, új tartalommal megtöltött közösségi program: a maratoni vetélkedő. Létrehoztunk kollégáink, barátaink, ismerőseink köréből egy 10 főből álló ötletező, szervező, megvalósító csapatot. Közel két hónapos előkészítő munka vette kezdetét. Kitaláltuk a fő vezértervet (film, ami mindenkit érdekelhet), ehhez pedig a feladatokat, közben szerveztük a legalább 10 főből álló versenyző csapatokat. A leghatékonyabb megkeresésnek a személyes meghívás, motiválás bizonyult. A vetélkedőre végül 5 baráti társaság nevezett be a verseny előtt 1 hónappal, és azonnal megkapták a felkészüléshez szükséges segítséget, illetve az előre elkészítendő feladatokat. Ez utóbbira azért is volt szükség, hogy gördülékenyebb, látványosabb, és a kívülállók részére is szórakoztató legyen a program, valamint nem utolsó sorban erősítse a csoportok összetartozását, együttgondolkodását, közös kreatív cselekvéseiket. A felkészülés során készítettek jelmezeket, melyekhez ruhaanyagot egy helyi varroda biztosított, saját filmeket telefonjaikkal, meg kellett nézniük jó néhány klasszikus filmet, csapatneveket választottak. A szervező team folyamatosan segítette a felkészülő csapatok munkáját, helyet, eszközöket, technikai berendezéseket biztosítottunk, támogatókat kerestünk, és persze lelkesítettük őket. Elkészítettük a vetélkedő forgatókönyvét, a feladatokhoz szükséges kellékeket, filmeket és hanganyagot vágtunk, lefoglaltuk a helyszíneket, beszereztük a szükséges engedélyeket, megszerveztük az étkezéseket, gondoskodtunk a tisztálko-

Az ifjúsági maraton egyik próbája

Zimmer Feri

dási és biztonsági feltételekről, plakátokon, szórólapokon, az intézmény és a város honlapján, Facebook oldalán meghirdettük a rendezvényt.

Jómagam vállaltam a program irányítását az eredeti közösségi koordinátori munkámon túl. A szervezőcsapatban a közös munkán túl mindenki kapott önálló feladatot, ami határidőkkel és felelősséggel járt. Volt köztünk olyan, aki kreatív ötleteivel tünt ki, másikkunk a támogatók megtalálásában, meggyőzésében, vagy a szervezőkészségével, többségünk pedig a problémamegoldásban jeleskedett. Az előkészítő munka elején nem is sejtettük, hogy mennyi időt és energiát kell befektetnünk a siker érdekében. A feladatok összeállításában arra törekedtünk, hogy minél pergőbb, üresjárat nélküli, érdekes és változatos (ügyességi, szellemi, kreatív, sportos, összetett), játékos feladatsor készüljön. Lehetőség szerint minél több csapattag aktív részvételét igényelje, és lányok-fiúk, vidékiek-helyiek egyenlő eséllyel induljanak. A filmtéma kimeríthet-

len lehetőséget kínált: története, műfajai, készítése, rendezők és szereplők, zenék, díjak és még sorolhatnám. Egy-egy versenyszám ötször-hatszor átdolgozásra került, és az utolsó pillanattig finomítottuk. A művelődési ház technikusai segítettek a filmvágásban, a zenei anyagok felvételében, műszaki megoldások előkészítésében, az intézmény pedig minden lehetőséget (infrastruktúra, berendezés, technika, eszközök, kiegészítő személyzet) biztosított

az eredményes munkához. A csapatok szervezése túlmutatott munkaidőnkön, mivel családjainkkal, barátainkkal, ismerőseinkkel szabadidőnkben találkoztunk, beszélgettünk, és ekkor nyílt alkalmunk a meghívásra. Meséltünk nekik a régi maratonokról – többen még emlékeztek rájuk –, a mostani vetélkedő szerintünk legérdekesebb feladatairól, a kihívásról, amit a 24 óra és a verseny jelent. A program időpontját is úgy választottuk meg, hogy az mind a szervezőknek, mind a játékosoknak (ne tanítási napon és ne munkaidőben), mind pedig a településnek megfeleljen. Így esett a választás 2015. augusztus 21-22-re, egy munkaszüneti pénteki napra – a hétfőgén a város az augusztus 20-ai ünnepkörben háromnapos nagyrendezvénnyel készült. Ez plusz felelősséget tett a vállunkra, hiszen egy nagyrendezvény megítélése, látogatottsága rajtunk is múlt. Arról nem is beszélve, hogy művelődési házban dolgozóként – az intézmény szervezte és bonyolította a X. Kabai Káposztás Napokat – a nagyrendezvény mindhárom napján feladataink voltak a kávéfőzés-től az előadók, közreműködők, fellépők irányításán át a pakolási munkáig. Nekünk, szervezőknek ez a 24 óra – úgy éreztük – valójában több mint 72 órányi teendőt jelentett. A maratoni vetélkedőt délben kezdtük, és másnap délben fejeztük be. A játék alatt gondoskodtunk pörköltvacsoráról, éjszaka zsíros kenyérről, reggelire lángosról, és befejezésként töltött káposztás ebéd-ről. A húsokat, a zsírt a helyi hentes, a zöldségeket a helyi zöldségesek, kertbarátok, a kenyeret a helyi ABC-k és kisboltok, a lángost a helyi lángossütő ajánlotta fel. Az ételleket a kabai napközi konyhája készítette és szállította

Helyszínelők

Oscar szobor készítés

támogatásként. Korán reggel, a verseny 17. órájában strandon elvégzendő feladatokat iktattunk be, mellyel a játék élvezeti értékén túl nagyban növeltük a versenyzők komfortérzetét is. A feladatok minden esetben kapcsolódtak egy konkrét filmhez. Így például a „Honfoglalás” c. film kapcsán szekértoló versenyen, a „Micsoda nő!” című filmtől megihletve fehérnemű bemutatón, a „Forrest Gump” Forrestjétől inspirálódva pedig futóversenyen mérközhetek a játékosok. Persze ez azért nem volt ilyen egyszerű. A szekereket először meg kellett rakni szénával, és különböző akadályok leküzdése során (pl. átkelni a „Vereckei szoroson”, azaz le- és feltolni szűk helyen a kocsi) eljutni a célba. A fehérnemű kollekciókat újrahasznosított anyagokból állították össze a csapatok, és külön pontozás alapján bíraltuk a film zenéjére készült koreográfiát. A futóversenyen a játékosok talpára egy-egy 50x50 cm-es OSB lap volt erősítve, és szintén akadályokkal találták magukat szemben. A túlélés érdekében könnyedebb, pihentetőbb feladatokon is bizonyíthattak a résztvevők, mint például a szinkronizálás, vagy az Oscar-szobor készítése puffasztott kukoricából és fogpiszkálóból. Számomra a legemlékezetesebb a Flúgos Futam játék volt, ahol a csapatok a maguk által kreált járművel álltak rajtvonalhoz.

Véleményem szerint a legfontosabb a játék során a verseny tisztasága, sportszerűsége volt – állítja Fatime.

Nagy sportrajongó vagyok, leginkább a futballért lelkesedem, és a mérkőzések során is felháborít az igazságtalanság. Csodálatra méltónak találtam a versenyzők kitartását, ötletgazdagságát. A számtalan élményen túl jobban megismertem önmagam, terhelhetőséget, tűréshatáraitam.

Jó volt együtt lenni, együtt nevetni, együtt küzdeni ilyen sok fiatalal – mesélte Sarolta. Kipróbálhattam műsor- és játékvezetői adottságaimat, részese lehettem felelősségteljes döntéseknek, átélhettem a siker örömét, és nem utolsó sorban új barátokat, ismerősöket szereztem.

Nagyon kimerítő volt mind az előkészítés, mind a vetélkedő több

mint 24 órája. Ugyanakkor idáig az egyik legszórakoztatóbb feladat volt számomra – újságot Andrea. Kicsit megvalósíthattam önmagam, megtanultam hogyan kell vetélkedőt összeállítani, forgatókönyvet készíteni, és sok új ismerősre tettem szert.

Számomra a csapatmunka, az együttgondolkodás és -cselekvés tette maradandóvá a maratoni vetélkedőt, és véleményem szerint ez a folytathatóság alapfeltétele is. Az Oscar-díj átadásával, azaz az eredményhirdetéssel nem ért véget a munka. Eredményként könyvelhetünk el egy nagyszabású rendezvényt, melyben 6 közösség 67 fővel vett részt. Sikeresen felélesztettünk egy helyi hagyományt, s megtöltöttük azt saját ötleteinkkel, fiatalos lendülettel. Színesítettük, gazdagítottuk városunk nagyrendezvényét, növelve látogatottságát, elismertségét. A program előkészítésébe és megvalósításába együttműködő partnerként bevontuk a helyi önkormányzatot és intézményeit, civil szervezeteket, vállalkozókat és a lakosságot is. A részt vevő csapatok és a programra látogatók visszajelzései alapján úgy gondoljuk, hogy idén is megrendezzük a 24 órás maratoni vetélkedőt. Megkeressük a régióban fellelhető partnerszervezetek kulturális közfoglalkoztatottait, és meghívjuk őket barátaikkal a játékra. Szeretnénk, ha ők is megtapasztalnák a vetélkedő során a közös cselekvés élményét, és tapasztalataik alapján saját településeiken is kezdeményeznének hasonló programokat.

BAGI ANDREA 2013-ban végzett pénzügyi szakügyintézői és mérlegképes könyvelői szakon a hajdúszoboszlói Közgazdasági Szakközépiskolában. Az iskola után pénzügyi asszisztensként dolgozott. 2014 óta közösségi munkásként, valamint e-ügyintézőként dolgozik a kabai Mácsai Sándor Művelődési Házban. Vezetője a helyi fiatalokból álló Lakat Színpad amatőr színjátszó csoportnak, mely részt vett a Pajtászínház programban is.

NYILAS FATIME a gimnáziumi érettségi után 2006-ban elvégezte a Szolnoki Nyelviskola Idegennyelvű Szakközépiskola menedzserasszisztens szakát. 3 évig dolgozott a komáromi Nokia gyárban instruktorként, majd a gyár bezárása után hazaköltözött Kabára. Némi álláskeresési idő után került be 2014-ben a Kulturális Közfoglalkoztatási Programba. Jelenleg is a kabai Mácsai Sándor Művelődési Házban dolgozik, mint közösségi munkás. Aktívan részt vesz a szervezési, közösségépítő munkában.

HARSÁNYI SAROLTA 26 éves, Hajdúszoboszlón él. 2014-ben végzett a Nyíregyházi Egyetem csecsemő- és kisgyermeknevelő szakán. Az itt megszerzett tudást kamatoztatja a Mácsai Sándor Művelődési Ház gyermekprogramjainak szervezése során.

BARTHÁNÉ HEVESI ERZSÉBET műszaki menedzserként végzett a Debreceni Egyetem Műszaki Karán 2008-ban. 6 évig dolgozott a szakmában, az építőipar területén. 2014-ben lehetősége nyílt közösségi tevékenységekkel kapcsolatos szervezési, irányítási és adminisztrációs feladatok ellátására a kabai Mácsai Sándor Művelődési Házban. Még ebben az évben közösségi koordinátor lett a Kulturális Közfoglalkoztatási Programban.